

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2016. gada 16. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 2. panta 1. punkts un 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts — 6. panta 2. punkts — Diskriminācija vecuma dēļ — Bijušo ierēdņu pensiju tiesību noteikšana — Mācekļa laiks un nodarbinātības laikposmi — Šādu laikposmu neņemšana vērā, ja tie pabeigti pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas

Lieta C-159/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 25. martā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 7. aprīlī, tiesvedībā

Franz Lesar

pret

Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt .

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichot*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un E. Regans [*E. Regan*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 28. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *F. Lesar* vārdā – *R. Tögl, Rechtsanwalt*,

— Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer* un *J. Schmoll*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *B. R. Killmann* un *D. Martin*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 25. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.), 2. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu, kā arī 6. panta 1. un 2. punktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Franz Lesar* un *Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt* (*Telekom Austria AG* pārvaldes personāla daļa; turpmāk tekstā – “personāla daļa”) par šīs iestādes atteikumu, aprēķinot *F. Lesar* pensijas apmēru, ņemot vērā mācekļa laiku un nodarbinātības laikposmus pirms viņa stāšanās civildienestā, kas tika pabeigti pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Saskaņā ar Direktīvas 2000/78 1. panta noteikumiem, “lai vienlīdzīgas attieksmes princips stātos spēkā dalībvalstīs, šīs direktīvas mērķis attiecībā uz nodarbinātību un profesiju ir noteikt sistēmu, lai apkarotu diskrimināciju reliģijas, uzskatu, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ”.

- 4 Šīs direktīvas 2. pantā ir noteikts:

“1. Šajā direktīvā “vienlīdzīgas attieksmes princips” nozīmē to, ka nav ne tiešas, ne netiešas diskriminācijas, kuras pamatā ir jebkurš 1. pantā minēts iemesls.

2. Šā panta 1. punktā:

- a) uzskata, ka tiešā diskriminācija notiek tad, ja salīdzināmā situācijā pret vienu personu izturas, ir izturējušies vai izturētos sliktāk nekā pret citu personu jebkura 1. punktā minēta iemesla dēļ;

[..].”

- 5 Šīs pašas direktīvas 6. pants ir formulēts šādi:

“1. Neatkarīgi no 2. panta 2. punkta dalībvalstis var paredzēt, ka dažāda attieksme, kuras pamatā ir vecums, neveido diskrimināciju, ja attiecīgās valsts tiesību kontekstā tā ir objektīvi un saprātīgi attaisnota ar likumīgu mērķi, tostarp likumīgu nodarbinātības politiku, darba tirgu un profesionālās izglītības mērķiem, un ja šā mērķa sasniegšanas līdzekļi ir atbilstīgi un vajadzīgi.

Šāda dažāda attieksme cita starpā var ietvert:

- a) to, ka nosaka īpašus nosacījumus darba un profesionālās izglītības iespējām, nodarbinātības un profesijas nosacījumus, tostarp atļaušanas un atalgošanas nosacījumus jauniešiem, vecākiem strādniekiem un personām, kuru apgādībā ir citas personas, lai veicinātu viņu profesionālo integrāciju vai nodrošinātu aizsardzību;
- b) to, ka nosaka minimālos nosacījumus attiecībā uz vecumu, profesionālo pieredzi vai darba stāžu, lai iegūtu darbu vai konkrētas ar to saistītas priekšrocības;

[..]

2. Neatkarīgi no 2. panta 2. punkta dalībvalstis var paredzēt, ka vecuma noteikšana profesionālajām sociālā nodrošinājuma sistēmām, lai persona saņemtu pensiju vai invaliditātes pabalstu vai varētu pretendēt uz pensiju vai invaliditātes pabalstu, tostarp dažāda vecuma noteikšanu saskaņā ar šīm sistēmām darbiniekiem vai darbinieku grupām vai kategorijām un šādu sistēmu sakarā vecuma kritēriju izmantošana, lai faktiski aprēķinātu pabalstus, neveido diskrimināciju vecuma dēļ ar noteikumu, ka tā rezultātā nenotiek diskriminācija dzimuma dēļ.”

Austrijas tiesības

- 6 1965. gada 18. novembra *Bundesgesetz über die Pensionsansprüche der Bundesbeamten, ihrer Hinterbliebenen und Angehörigen (Pensionsgesetz 1965)* (Federālais likums par pensijām federācijas ierēdņiem, tos pārdzīvojušiem laulātajiem un ģimenes locekļiem (1965. gada Likums par pensijām)) (*BGBI.* 340/1965), tā redakcijas, kas bija spēkā pamatlīetas apstākļos (turpmāk tekstā – “PG 1965”), 53. pants “Laikposmi pirms stāšanās civildienestā, kas jāņem vērā, aprēķinot pensijas apmēru” bija izteikts šādi:

“(1) Pielīdzināmie laikposmi ir 2.–4. punktā minētie laikposmi, ja tie attiecas uz laiku pirms dienas, no kuras tiek rēķināts federālajā civildienestā pavadītais laiks, ko var ņemt vērā, aprēķinot pensiju. Šos laikposmus ņem vērā, tos ieskaitot.

(2) Ierēķināti tiek šādi laikposmi:

- a) dienesta, izglītības vai citās darba attiecībās ar valsts publisko tiesību darba devēju pabeigtais laikposms,

[..]

- k) profesionālās mācībās pabeigts laikposms, ja šādas mācības ir bijušas priekšnosacījums, lai persona tiktu pieņemta darbā kā ierēdnis, vai šīs mācības ir nodrošinājis valsts publisko tiesību darba devējs,

- l) nodarbinātības periods, par kuru ir jāmaksā pensiju apdrošināšanas iemaksas atbilstoši 2004. gada 31. decembrī piemērojamajām [*Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (Vispārējā sociālā nodrošinājuma likums, turpmāk tekstā – “ASVG”)] tiesību normām,

[..].”

- 7 PG 1965 54. panta “Ieskaitīšanas neiespējamība un atteikums” 2. punktā ir noteikts:

“Nevar tikt ieskaitīti šādi pielīdzināmi laikposmi:

- a) laikposmi, kurus ierēdnis ir pabeidzis pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas; šis ierobežojums neattiecas uz laikposmiem, kas ieskaitāmi atbilstoši 53. panta 2. punkta a), d), k) un l) apakšpunktam, ja par šiem laikposmiem atbilstoši sociālā nodrošinājuma normām ir jāmaksā tā saucamā pārskaitīšanas summa;

[..].”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 8 *F. Lesar* ir dzimis 1949. gada 3. jūnijā. No 1963. gada 9. septembra līdz 1967. gada 8. martam, kad *F. Lesar* vēl nebija sasniedzis 18 gadu vecumu, viņš strādāja *Post- und Telegraphenverwaltung des Bundes* (Federālās zemes Pasta un telegrāfa pārvalde, Austrija) saskaņā ar mācekļa līgumu. No 1967. gada 9. marta minētā pārvalde viņu pieņēma darbā kā līgumdarbinieku. Šīs profesionālās darbības ietvaros viņš no 1967. gada 14. septembra līdz 1972. gada 17. februārim mācījās federālās zemes licejā strādājošiem studentiem. 1972. gada 1. jūlijā federālā zeme viņu pieņēma darbā, nodibinot civildienesta attiecības.
- 9 Pirms *F. Lesar* tika pieņemts darbā kā ierēdnis, viņš veica pensiju iemaksas sociālās apdrošināšanas iestādei laikposmā, kad viņam bija mācekļa statuss un darba attiecības, tostarp pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas.
- 10 Ar 1973. gada 23. augusta lēmumu *Post- und Telegraphendirektion für Steiermark* (Štīrijas Pasta un telegrāfa pārvalde, Austrija) atzina, ka piecu gadu un piecpadsmit dienu laikposms, no brīža, kad viņš sasniedza 18 gadu vecumu, līdz dienai, kad viņš tika pieņemts darbā kā ierēdnis, bez ierobežojuma ir jāieskaita kā laikposms pirms stāšanās civildienestā, kas jāņem vērā, aprēķinot pensijas tiesības *PG 1965 53*. panta izpratnē (turpmāk tekstā – “pielīdzināmie laikposmi”). Šie laikposmi iedalās šādi:
 - no 1967. gada 3. jūnija līdz 1967. gada 13. septembrim – darbs līgumdarbinieka statusā,
 - no 1967. gada 14. septembra līdz 1972. gada 17. februārim – mācības federālās zemes licejā strādājošiem studentiem un
 - no 1972. gada 1. marta līdz 1972. gada 30. jūnijam – darbs līgumdarbinieka statusā.
- 11 Ar 1974. gada 22. maija lēmumu *Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten* (Darba ņēmēju pensiju apdrošināšanas iestāde, Austrija) kā sociālās apdrošināšanas iestāde nolēma piešķirt un izmaksāt Federālajai zemei tā saucamo “pārskaitīšanas” summu par pielīdzināmajiem periodiem. Šīs summas apmērs bija 4785 Austrijas šiliņu (ATS) (aptuveni EUR 350).
- 12 Ar 1974. gada 28. marta un 1974. gada 22. maija lēmumiem prasītājam tika piešķirta summa ATS 33 160,05 apmērā (aptuveni EUR 2400) kā kompensācija, konkrēti, par pensiju iemaksām, ko viņš bija veicis mācekļa laikā un nodarbinātības laikposmos, kas tika pabeigti pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas.
- 13 Prasītājam pamatlietā tiesības pensionēties tika piešķirtas no 2004. gada 1. septembra. Šajā kontekstā personāla daļa noteica viņa pensijas apmēru, ņemot vērā tikai pielīdzināmos laikposmus, kādi tika atzīti ar 1973. gada 23. augusta lēmumu.
- 14 2011. gada 19. augustā *F. Lesar* lūdza savam darba devējam, lai, aprēķinot viņa pensiju, kā pielīdzināmie laikposmi tiktu ņemts vērā arī viņa mācekļa laiks un nodarbinātības laikposmi, kurus viņš bija pabeidzis pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas. Tā kā personāla daļa ar 2012. gada 23. augusta lēmumu šo lūgumu noraidīja, *F. Lesar* cēla prasību *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucionālā tiesa, Austrija), kura uzskatīja, ka šīs prasības izskatīšana nav tās kompetencē un līdz ar to nosūtīja šo sūdzību iesniedzējtiesai.
- 15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka atteikums pensijas nolūkos ņemt vērā mācekļa laiku un nodarbinātības laikposmus pirms stāšanās civildienestā un pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas ir atšķirīga attieksme vecuma dēļ, un tā vaicā, vai šāds atteikums varētu būt pamatots.

- 16 Šādos apstākļos *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa, Austrija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts, kā arī 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un saskaņā ar kuru mācekļa laiks un nodarbinātības laikposmi, kurus ligumdarbiniēks ir pabeidzis federālās valsts dienestā pirms uzņemšanas civildienestā šādā statusā, – laikposmi, par kuriem bija jāmaksā obligātās pensiju apdrošināšanas iemaksas,

— tiek ņemti vērā, aprēķinot ierēdņa tiesības uz pensiju, ja attiecīgā persona tos ir pabeigusi pēc 18 gadu vecuma sasniegšanas, jo šādā gadījumā sociālās apdrošināšanas iestāde federālajai zemei izmaksā tā saukto pārskaitījuma summu par to, ka šie laikposmi tiek ņemti vērā atbilstoši sociālās apdrošināšanas tiesību noteikumiem, bet savukārt

— tie netiek ņemti vērā, aprēķinot ierēdņa tiesības uz pensiju, ja ieinteresētā persona tos ir pabeigusi pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, un šādā gadījumā sociālās apdrošināšanas iestādei nav jāizmaksā federālajai valdībai pārskaitījuma summa un tā atlīdzina apdrošinātajai personai par tās veiktajām iemaksām, it īpaši ņemot vērā, ka tad, ja šie laikposmi atbilstoši Savienības tiesībām tiktu ieskaitīti *a posteriori*, sociālās apdrošināšanas iestādei būtu iespēja atgūt no ierēdņa iemaksas, kuras tā viņam ir kompensējusi, kā arī sociālās apdrošināšanas iestādei *a posteriori*, iespējams, būtu pienākums maksāt pārskaitījuma summu federālajai valdībai?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 17 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts, kā arī 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā, nosakot tiesības uz pensiju un aprēķinot vecuma pensijas apmēru, netiek ņemts vērā mācekļa laiks un nodarbinātības laikposmi, kurus ierēdnis ir pabeidzis pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, lai gan šādi laikposmi tiek ņemti vērā, ja tie ir pabeigti pēc šī vecuma sasniegšanas.
- 18 Vispirms ir jānorāda, ka ir skaidrs, ka, vecuma pensijas aprēķināšanas nolūkā daļai no ierēdņiem neņemot vērā mācekļa laiku un nodarbinātības laikposmus, kas pabeigti pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, ar *PG 1965 54.* panta 2. punkta a) apakšpunktu tiek ietekmēti šo ierēdņu darba samaksas nosacījumi Direktīvas 2000/78 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē (spriedums, 2015. gada 21. janvāris, *Felber*, C-529/13, EU:C:2015:20, 24. punkts). Tādēļ šī direktīva ir piemērojama pamatlietā aplūkotajā situācijā.
- 19 Attiecībā uz jautājumu par to, vai valsts tiesiskajā regulējumā pamatlietā ir paredzēta atšķirīga attieksme vecuma dēļ attiecībā uz nodarbinātību un profesiju, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkta noteikumiem “vienlīdzīgas attieksmes princips” nozīmē, ka nepastāv ne tieša, ne netieša diskriminācija, kuras pamatā ir jebkurš šīs direktīvas 1. pantā minēts iemesls, tostarp vecums. Tās 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir precizēts, ka šī panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām tieša diskriminācija pastāv tad, ja salīdzināmā situācijā pret vienu personu izturas, ir izturējušies vai izturētos sliktāk nekā pret citu personu jebkura minētās direktīvas 1. pantā minētā iemesla dēļ.
- 20 Saskaņā ar *PG 1965 53.* panta 2. punkta a) apakšpunktu, aprēķinot pensijas apmēru, ir jāņem vērā dienesta, izglītības vai citās darba attiecībās ar valsts publisko tiesību darba devēju pabeigtas laikposms. Taču *PG 1965 54.* panta 2. punkta a) apakšpunktā šī vērā ņemšana attiecas tikai uz tiem laikposmiem, kurus ierēdnis ir pabeidzis pēc 18 gadu vecuma sasniegšanas.

- 21 Līdz ar to tādā valsts tiesiskajā regulējumā kā pamatlietā ir paredzēta mazāk labvēlīga attieksmi pret personām, kuru profesionālā pieredze – kaut arī tikai daļēji – ir iegūta pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, salīdzinājumā ar personām, kuras pēc šī vecuma sasniegšanas ir ieguvušas tāda paša veida un salīdzināma ilguma pieredzi. Šāda veida tiesiskais regulējums rada atšķirīgu attieksmi pret personām atkarībā no vecuma, kādā tās ir ieguvušas savu profesionālo pieredzi. Šāds kritērijs var radīt atšķirīgu attieksmi pret divām personām, kas ir pabeigušas tās pašas studijas un ir ieguvušas to pašu profesionālo pieredzi, vienīgi šo personu attiecīgā vecuma dēļ. Ar šādiem noteikumiem tādējādi tiek izveidota atšķirīga attieksme, kas ir tieši balstīta uz vecuma kritēriju Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 18. jūnijs, *Hütter*, C-88/08, EU:C:2009:381, 38. punkts, un 2015. gada 21. janvāris, Komisija/Spānija, *Felber*, C-529/13, EU:C:2015:20, 27. punkts).
- 22 Tādēļ ir jāpārbauda, vai šo atšķirīgo attieksmi vecuma dēļ var pamatot, ņemot vērā Direktīvas 2000/78 6. panta 2. punktu. Šajā ziņā ir jānorāda, ka, pat ja no formālā viedokļa iesniedzējtiesa ir attiecinājusi savu jautājumu tikai uz šīs direktīvas 2. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta, kā arī 6. panta 1. punkta interpretāciju, šāds apstāklis neliedz Tiesai sniegt iesniedzējtiesai visus Savienības tiesību interpretācijas elementus, kas tai var būt noderīgi, izspriežot tās iztiesājamo lietu, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa savu jautājumu formulējumā uz tām ir atsaukusies (spriedumi, 2013. gada 26. septembris, *HK Danmark*, C-476/11, EU:C:2013:590, 56. punkts, un 2015. gada 29. oktobris, *Nagy*, C-583/14, EU:C:2015:737, 20. punkts).
- 23 No minētās direktīvas 6. panta 2. punkta it īpaši izriet, ka dalībvalstis var paredzēt, ka vecuma noteikšana profesionālajām sociālā nodrošinājuma sistēmām, lai persona saņemtu pensiju vai invaliditātes pabalstu, neveido diskrimināciju vecuma dēļ.
- 24 Tā kā minētā tiesību norma dalībvalstīm atļauj paredzēt izņēmumu no nediskriminācijas vecuma dēļ principa, tā ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2013. gada 26. septembris, *HK Danmark*, C-476/11, EU:C:2013:590, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 25 Tiesa šajā ziņā nosprieda, ka Direktīvas 2000/78 6. panta 2. punkts ir piemērojams tikai tādām profesionālajām sociālā nodrošinājuma sistēmām, kas attiecas uz vecuma un invaliditātes risku (spriedums, 2013. gada 26. septembris, *HK Danmark*, C-476/11, EU:C:2013:590, 48. punkts un tajā minētā judikatūra). Tāpat arī šī tiesību norma nav piemērojama visām sociālā nodrošinājuma sistēmām, kas attiecas uz šādiem riskiem, iezīmēm, bet gan tikai tām, kuras tajā ir skaidri paredzētas (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 26. septembris, *HK Danmark*, C-476/11, EU:C:2013:590, 52. punkts).
- 26 Šajā gadījumā tātad ir jāizvērtē, vai valsts tiesiskais regulējums pamatlietā ietilpst profesionālajā sociālā nodrošinājuma sistēmā, kas aptver vecuma un invaliditātes risku, un, ja tas tā ir, jāpārbauda, vai šis tiesiskais regulējums attiecas uz minētajā tiesību normā paredzētajiem gadījumiem, proti, “vecuma noteikšanu, lai persona saņemtu pensiju vai invaliditātes pabalstu”.
- 27 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka Direktīvā 2000/78 nav definēts, kas ir jāsaprot ar “profesionālajām sociālā nodrošinājuma sistēmām”. Šī jēdziena definīcija, savukārt, ir minēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV 2006, L 204, 23. lpp.), 2. panta 1. punkta f) apakšpunktā, saskaņā ar kura noteikumiem sociālā nodrošinājuma sistēmas “ir tādas sistēmas, kas nav reglamentētas Padomes Direktīvā 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos [(OV 1979, L 6, 24. punkts)], un kuru nolūks ir nodrošināt uzņēmuma vai uzņēmumu grupas, tautsaimniecības nozares vai profesijas vai profesiju grupas darba ņēmējiem – darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām – pabalstus, lai papildinātu ar likumu noteiktajā sociālā nodrošinājuma sistēmā paredzētos pabalstus vai tos aizstātu neatkarīgi no tā, vai dalība šādā sistēmā ir obligāta vai pēc izvēles”.

- 28 Šajā ziņā, kā to būtībā norādījis ģenerālvokāts savu secinājumu 45. punktā, no Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka pamatlietā aplūkotā federālo ierēdņu pensiju sistēma ir sistēma, kas kādas profesionālās nozares pārstāvjiem sniedz iespēju saņemt pabalstus, kuri ir paredzēti, lai aizstātu ar likumu noteiktajā sociālā nodrošinājuma sistēmā paredzētos pabalstus Direktīvas 2006/54 2. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē. Šajā ziņā federālie ierēdņi ir izslēgti no pensiju apdrošināšanas sistēmas, kas izveidota ar *ASVG*, jo tie ir nodarbināti federālās zemes civildienestā, ciktāl viņu darba attiecības tiem sniedz tiesības uz pensijas pabalstiem, kas ir līdzvērtīgi tiem, kuri paredzēti pensiju apdrošināšanas sistēmā.
- 29 Otrkārt, Austrijas valdība apgalvo, ka pamatlietā aplūkotajā sistēmā ir noteikts vecums, no kura sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieki sāk veikt iemaksas federālā civildienesta pensiju sistēmā un iegūst tiesības uz pilnīgu vecuma pensiju, tādējādi it īpaši nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi starp ierēdņiem.
- 30 Šādos apstākļos, kā to norādījis ģenerālvokāts savu secinājumu 37. punktā, tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais atspoguļo dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas 2000/78 6. panta 2. punktu piešķirto brīvību noteikt vecuma robežas dalībai profesionālā sociālā nodrošinājuma sistēmā vai tiesībām tajā saņemt pensiju vai invaliditātes pabalstus. Šīs tiesību normas formulējums ir tāds, kas ļauj dalībvalstīm ne tikai noteikt dažādus vecumus darbiniekiem vai darbinieku grupām vai kategorijām, bet arī noteikt sociālā nodrošinājuma sistēmā vecumu, no kura ir tiesības saņemt pensiju vai invaliditātes pabalstus.
- 31 Līdz ar to ir jāuzskata, ka šāda tiesiskā regulējuma mērķis ir garantēt “vecuma noteikšanu, lai persona saņemtu pensiju vai invaliditātes pabalstu” Direktīvas 2000/78 6. panta 2. punkta izpratnē.
- 32 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts, kā arī 6. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums, kurā, nosakot tiesības uz pensiju un aprēķinot vecuma pensijas apmēru, netiek ņemts vērā ierēdņa mācekļa laiks un nodarbinātības laikposmi, kas pabeigti pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, ciktāl šā tiesiskā regulējuma mērķis ir nodrošināt, lai ierēdņu pensiju sistēmā tiktu noteikts vienots vecums dalībai šajā sistēmā, kā arī vienots vecums tiesībām minētajā sistēmā saņemt pensijas pabalstus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 33 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts, kā arī 6. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums, kurā, nosakot tiesības uz pensiju un aprēķinot vecuma pensijas apmēru, netiek ņemts vērā ierēdņa mācekļa laiks un nodarbinātības laikposmi, kas pabeigti pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, ciktāl šā tiesiskā regulējuma mērķis ir nodrošināt, lai ierēdņu pensiju sistēmā tiktu noteikts vienots vecums dalībai šajā sistēmā, kā arī vienots vecums tiesībām minētajā sistēmā saņemt pensijas pabalstus.

[Paraksti]